

תת"ע 5115/05/13 - מדינת ישראל נגד אריה משען

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 5115-05-13 מדינת ישראל נ' משען
בפני כב' השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אריה משען

הנאשמים

הכרעת דין

נגד הנאשם נרשמה הודעת תשלום קנס שעניינה חציית צומת הרחובות צלנוב - לוינסקי בת"א שעה שהאור ברמזור בצומת היה אדום.

הנאשם כפר במיוחס לו ונשמעו ראיות.

מטעם התביעה העיד עת/1 פקד מיכאל כשר. העד ציין כי ראה קטנוע ובו רכובים הנאשם ומר מלכה, כנוסע מאחוריו, וחוצים את הצומת האמורה בעת שהאור ברמזור היה אדום. עת/1 ציין כי התקדמותו של הקטנוע הייתה איטית לצורך ביצוע הפנייה. במקום לא היו רכבים נוספים. על פי האמור, אמר הנאשם לעת/1 "**אני עברתי בכתום את הרמזור ואתה טוען שעברתי באדום ויש לי חבר אליהו מלכה שהוא עד**". ואכן, במועד ההוכחות העידו מטעם ההגנה הן הנאשם והן מר מלכה אשר הנאשם העיד כי הינו חברו מילדות.

דין והכרעה

במסגרת פרשת ההגנה העידו הנאשם ומר מלכה, חברו. הנאשם טען בעדותו כי נסע באור ירוק. עדות זו תואמת את גרסתו במועד ישיבת ההקראה. דא עקא, הנאשם לא חקר את עת/1 בנוגע למידת הדיוק ומהימנות הרישום בדברי הנהג והאמור בדברי הנהג לא נסתר. רק לאחר שעת/1 עזב את האולם בחר הנאשם לטעון להגנתו כי ציין באזני עת/1 כי חצה את הצומת בירוק ועת/1 רשם מה שרצה. גרסה זו אין בידי לקבל משני טעמים: ראשית וכאמור, הנאשם נמנע מלהתייחס בחקירה נגדית למהימנות ודיוק הרישום בדברי הנהג כך שהאמור בהם לא נסתר. שנית, בחקירתו הנגדית של הנאשם אישר הנאשם - אחת לאחת - את כל הפרטים שנרשמו מפיו במסגרת דברי הנהג ולא הצליח לתת הסבר משכנע מדוע עת/1 - שהנאשם שלל היכרות קודמת בינו לנאשם - ירשום מפיו את כל הפרטים בדיוק רב ורק את הפרט המהותי של צבע האור ברמזור יעוות לרעת הנאשם. נוכח הסתירות בגרסת הנאשם בפרט המהותי של צבע הרמזור בעת החצייה איני סבור כי ניתן ליחס אמינות לגרסה בנקודה השנויה במחלוקת.

גרסתו של עת/1, מר מלכה, שלא במפתיע הייתה אף היא כי הנאשם חצה את הצומת באור ירוק. עם זאת, גם עת/1 כמו הנאשם, ציין בפני עת/1 כי "**אנו טענו שלא נסענו באדום**". ודוק: גם עת/1 שציין בעדות ראשית כי הרכב חצה את

עמוד 1

הצומת בירוק לא ציין בחקירה נגדית כי אמר זאת לעת/1 אלא אמר לו רק כי "לא נסענו באדום". אמנם, אין סתירה הכרחית בין האמירה כי הנאשם לא נסע באדום לבין האמירה כי הנאשם נסע בירוק אולם משעה שסלע במחלוקת בין הצדדים - כעולה מדברי הנאשם - היא אם הנאשם נסע באור כתום אני סבור שיש לייחס משקל לאופן ניסוח הדברים על ידי עה/1 לעת/1 בזמן אמת ומשעה שהדוח נרשם לנאשם. אוסיף ואומר כי מטבע הדברים עה/1 הוא חברו מילדות של הנאשם והנאשם אף הודיע לעת/1 כי יש לו "עד" שיאשר את גרסתו. על רקע קשרים אלה בין הנאשם לעה/1 והעובדה שהנאשם ידע "לגייס" לטובתו את עה/1 במקרה זה הרי שאין מקום לתת משקל רב לגרסתו של עה/1.

סיכומו של דבר: גרסת עת/1 לא נסתרה כמלוא הנימה. מנגד, אני קובע כי לא ניתן הסבר אמין וסביר לשינוי הגרסאות מצד הנאשם. במצב דברים זה ונוכח הקרבה בינו לבין עה/1 הרי שאין בעדותו של עה/1 די משקל כדי ליצור את אותו ספק סביר שדי בו לצורך זיכוי של הנאשם בדין.

לאור כל האמור אני מרשיע את הנאשם במיוחס לו.

ניתנה היום, כ"ט טבת תשע"ד, 01 ינואר 2014, במעמד הצדדים

חתימה